

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 8T/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722010327
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8722010327.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Richard Bureš, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní 15. augusta 2023 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

A. B., nar. XX.X.XXXX v C.,
bytom C., D. XX. XXXXXXX XXXX/XXX, bytovka Ursus,
je v i n n ý , ž e

v období do 30.9.2021 do 7.12.2021, v interiéri rodinného domu na adrese E. XXXX/XX F. C., v ktorom býval so súhlasom poškodenej G. H., vymontoval a následne odcudzil súčasti rodinného domu, a to z kuchynskej linky na I. NP sklo-keramickú varnú dosku, odsávač pár – digestor, zabudovanú umývačku riadu, zabudovanú elektrickú rúru, vstavanú mikrovlnnú rúru, vstavanú chladničku s mrazničkou, z izby na I. NP zabudovanú vyhrievaciu krbovú vložku, z priestoru pod schodiskom na I. NP vstavanú skriňu, z kúpeľne na II. NP vstavanú skrinku pod umývadlom a z chodby na I. NP ovládaciu klávesnicu k zabezpečovaciemu zariadeniu a video-vrátnika, čím takto spôsobil poškodenej G. H., trvale bytom E. XXXX/XX, C., škodu vo výške 2.645,- eur,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

a za to mu u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona p e ň a ž n ý trest vo výmere 800 € (osemsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad úmyselného marenia výkonu peňažného trestu ukladá i náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť, aby nahradil poškodenej E. G. H., nar. X.XX.XXXX, bytom C., E. XXXX/XX spôsobenú škodu vo výške 2.645,-- eur.

o d ō v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie a zistil a ustálil skutkový stav tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný, ani prokurátor na hlavnom pojednávaní nemali záujem uzavrieť dohodu o vine a treste. Po prednesení obžaloby obhajca obžalovaného namietol všetky skutkové a právne závery obsiahnuté v obžalobe. Poškodená G. H. si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 2.645 eur.

Po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný vyhlásil, že je nevinný.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že uvedené veci neboli predmetom záložného práva, nadobudol ich samostatne, zaplatil ich zvlášť, kupoval ich postupne, využíva ich vo svojom nájomnom byte, cíti sa byť ich vlastníkom. Na hlavnom pojednávaní postupne tieto veci špecifikoval na základe predložených fotografií. Bližšie sa vyjadril, ako naložil so všetkými vecami, ktoré odmontoval. Odmontoval ich sám, aj si ich sám odniesol tri alebo štyri dni pred odovzdávkou domu. Tento úkon sa konal dvakrát. Prvýkrát poškodená zistila, že tam chýbajú spotrebiče a druhýkrát, keď zistila, že veci nedal naspäť. Vtedy zavolala aj políciu. Poškodená trvala na tom, že veci sú jej patriace. Keď sa on nakontaktoval na svojho obhajcu, ten mu povedal, že tie veci nie sú predmetom záložného práva. V podstate všetko, čo kúpil a namontoval do domu, si vzal.

Na položené otázky uviedol, že predmetom záložného práva bola nehnuteľnosť a príslušné pozemky. V čase podpisu záložnej zmluvy sa predmetné hnutelné veci v tejto nehnuteľnosti nenachádzali. Z ČSOB nikdy neuzatváral zmluvu, predmetom ktorej by boli hnutelné veci. Pred vypratáním nehnuteľnosti sa snažil poškodenú kontaktovať za tým účelom, čo si chce odniesť a čo by jej za odplatu prenechal. Poškodená sa o tom s ním baviť nechcela.

Obžalovaného zo spáchania skutku v plnom rozsahu usvedčila svedkyňa - poškodená G. H.. Zúčastnila sa dražby, predtým sa oboznámila so znaleckým posudkom, ktorý bol na internete. Dom vydražila za sumu 270.000 eur. Potom komunikovala s aukčnou spoločnosťou, potrebovala si dohodnúť termín odovzdania domu. Bola v spojení aj s pánom B., ktorý v predmetom dome ešte býval. Menovaný ju kontaktoval, aby sa pozrela, ktoré veci z domu by si chcela odkúpiť. Ona mu naznačila, že nepotrebuje nič, len to čo vydražila. Trvala na čo najskoršom vypratání domu, k čomu sa obžalovaný nemal, tak ona požiadala v tejto záležitosti pána I. - právnikau aukčnej spoločnosti, aby sa s pánom B. dohodol na vypratání vydraženej nehnuteľnosti. Termín bol určený na deň 30.11.2021. V tento deň sa poškodená prvýkrát dostavila do domu spolu so svojim synom a zástupcom aukčnej spoločnosti pánom J.. Bol to pre ňu šok, keď zistila, že v dome chýbajú vstavané spotrebiče z kuchynskej linky. Pán B. na to reagoval, že veci má na firme, a nemá problém ich vrátiť. Okrem toho si všimla, že chýba aj krbová vložka, ako aj iné veci. Aj pán J. bol z toho prekvapený. Ohodnotenú sumu odcudzených vecí považuje poškodená za smiešnu, i keď ju akceptuje. Veci boli odstránené neprofesionálne, niektoré sa poškodili, ako sifón na umývačke riadu, ktorý musela kúpiť nový. Potom bol dohodnutý nový termín odovzdania domu s tým, že pán B. veci vráti a namontuje ich na pôvodné miesto. Pred opakovaným odovzdaním domu komunikovala poškodená s pánom I., ktorý jej oznámil, že obžalovaný nič nevráti. Odovzdanie sa uskutočnilo, prišla aj polícia, ktorá to zadokumentovala. Potom ona išla vypovedať na políciu. Veci, ktoré považovala za odcudzené videla v znaleckom posudku a tieto sú zarátané v cene domu. S tým aj išla do dražby. Záložné právo sa jej ako uviedla, netýkalo.

Obžalovaný sa k výpovedi poškodenej vyjadril, že po porade s právnikom zmenil názor, ten mu poradil, že uvedené veci nie sú predmetom záložného práva. Má pocit, že zo strany poškodenej, pána J. a pána I. cez telefón, bol na neho vyvíjaný nátlak, čo poškodená poprela.

Svedkyňa K. E. B., manželka obžalovaného uviedla, že pani H. odovzdávali dom v stave v akom ho oni nadobudli. Veci nadobúdali postupne, mali za to, že je to ich vlastníctvo. Následne po dražbe si veci zobrali a väčšinu z nich ďalej užívajú. Tiež argumentovala, že uvedené veci neboli predmetom záložného práva. Pred vykonaním dražby bola vykonaná ohliadka domu znalcom, pričom je jej známe, že bol znalecký posudok aj vypracovaný, ktorý oni nenamietali. Predmetom záložného práva bol holodom, podlahy, zárubne, bez ďalšieho zariadenia a kuchynská linka bez spotrebičov. Záložnú zmluvu na hnutelné veci neuzatvárali.

Svedok C. B. I., ktorý býva v susedstve poškodenej sa od nej dozvedel, že boli z jej domu demontované veci. Nič také však nevidel, so susedom Jesenským mali dobré susedské vzťahy.

Svedok E. E. J. potvrdil tvrdenia poškodenej v tom, že obžalovaný sa pri prvom odovzdávaní zaviazal, že veci vráti. Dostavil sa na odovzdanie nehnuteľnosti ako obhliadkar. Za účasti poškodenej a obžalovaného zistili, že veci, ktoré boli súčasťou domu chýbajú. On tam predtým tie veci v dome videl. Priamo vtedy sa spojili s pánom I., ktorý trval na tom, že veci sú súčasťou domu a sú uvedené v znaleckom posudku. Podobné skutočnosti zistil svedok aj počas druhého odovzdania domu, vtedy zavolali po dohode s poškodenou policajnú hliadku. Vtedy aj spísali zápisnicu o odovzdaní. Obžalovaný spomínal, že veci nie sú súčasťou domu, preto si ich mohol vziať, čo mu poradil právnik. Obžalovaný na prvej odovzdávke najprv trval na tom, že veci patria jemu a potom, že to nepotrebuje, má to v garáži a vráti to. K tomu, čo bolo predmetom záložného práva sa svedok vyjadriť nevedel, ani mu nie je známe, kto určil predmet záložného práva.

Svedkovi B. B. I. je dobre známy predmet trestného stíhania pána B., išlo o to, že boli odstránené veci, ktoré boli predmetom dražby, ktoré boli zahrnuté v znaleckom posudku. Obžalovaný tvrdil, že sú to jeho veci, ktoré do nehnuteľnosti vniesol on a za ktoré zaplatil. Pri prvom odovzdávaní jeho kolega s vydražiteľkou zaznačovali do protokolu veci, ktoré oproti znaleckému posudku v nehnuteľnosti chýbali. Na základe uvedeného vydražiteľka odmietla prevziať nehnuteľnosti, dohodol sa náhradný termín odovzdania, ale veci neboli ani dovtedy vrátené. S obžalovaným bol niekoľkokrát v telefonickom spojení. Obsahom jedného telefonátu bola debata o tom, že pán B. uvádzal, že niektoré veci si zoberie z nehnuteľnosti, na čo svedok argumentoval, že veci, ktoré sa stali súčasťou hlavnej veci nemožno demontovať v zmysle platnej judikatúry, či už z dôvodu funkčného alebo estetického, aby nedošlo k narušeniu hlavnej veci by demontovať nemal, keď veci boli predmetom dražby. Obžalovaný vtedy uviedol, že mu povedal právnik, že tieto veci sú jeho a nie sú predmetom dražby. Svedok poprosil obžalovaného, aby nevznikli nezrovnalosti a rozdielnosti vo výklade, aby dal jeho telefónne číslo jeho právnikovi, alebo aby mu dal číslo jeho právnik a danú vec by si vysvetlili. Potom čakal na telefonát od právneho zástupcu, ale sa nedočkal.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že znalecký posudok bol doručený manželke obžalovaného, od neho sa vrátil ako nedoručený, pričom platí fikcia doručenia. Určite bolo doručené aj oznámenie o začatí dražby.

Na otázky obhajcu svedok uviedol, že v zmluve o zriadení záložného práva sa príloha s popisom zariadenia nehnuteľnosti nenachádza, pretože aj znalecký posudok, ktorý bol použitý za účelom získania úveru počítal s hodnotou nehnuteľnosti do budúcnosti. Teda veci sa stali súčasťou nehnuteľnosti až neskôr.

Súd potom vykonal listinné dôkazy v spise obsiahnuté ich prečítaním. Trestné oznámenie na obžalovaného podala svedkyňa – poškodená G. H. dňa 7.12.2021, teda ešte v deň, keď došlo k odovzdaniu predmetu dražby. Ostatné okolnosti tam uvádzané sú v súlade s jej neskoršími výpoveďami. Vtedy odhadla výšku spôsobenej škody krádežou vecí na 10 000,- eur. Odborné vyjadrenie ohodnotilo sklokeramickú varnú dosku zabudovanú do pracovnej dosky na 150 eur, odsávač pár – digestor, zabudovaný do kuchynskej linky na 150 eur, zabudovanú umývačku riadu do kuchynskej linky na 150 eur, zabudovanú elektrickú rúru a mikrovlnnú rúru na 150 eur a vstavanú chladničku s mrazničkou, všetko veci používané po dobu 4 rokov na celkovú sumu 700 eur. Ďalšie odborné vyjadrenie ohodnotilo vyhrievaciu vložku kozuba používanú 4 roky na 1.500 eur. Ovládacia klávesnica k zabezpečovaciemu zariadeniu + videovrátnik bol odborným vyjadrením ohodnotený na 380,00 eur, taktiež používaný 4 roky. Napokon v zmysle odborného vyjadrenia boli ohodnotené aj vstavaná skriňa a skrinka pod umývadlo s celkovou škodou 65 eur, taktiež ide o veci používané 4 roky. Celková hodnota vecí bola vyčíslená na sumu 2.645 eur. Znalecký posudok č. 148/2021, ktorého zadávateľom bola Aukčná spoločnosť, s.r.o., Kopčianska 10, Bratislava stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na ulici Mlynská v obci Poprad za účelom výkonu dobrovoľnej dražby na sumu 197 000,00 eur. Na žiadosť povereného príslušníka PZ sa Aukčná spoločnosť s.r.o. sa vyjadrila k predmetu dražby z právneho hľadiska, predložila notársku zápisnicu s osvedčením o vykonaní a priebehu dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti, ktorej vydražiteľom sa stala poškodená G. H.. Cena dosiahnutá vydražením je 270.000,- eur. Zo zápisnice o odovzdaní predmetu dražby z 30.11.2021 vyplýva, že bolo zistené zjavné poškodenie predmetu odovzdania, predchádzajúci vlastník predmet dražby reálne neodovzdal a zaviazal sa predmet odovzdania vypratať a odovzdať kľúče do 07.12.2021. V zápisnici sú označené chýbajúce veci, pričom pán B. tvrdil, že tieto veci nie sú predmetom odovzdania domu. Zo zápisnice zo 7.12.2021 vyplýva, že predmet dražby bol reálne odovzdaný. Obžalovaný vtedy

nenamontoval vstavané spotrebiče a uviedol, že spomínané veci neboli predmetom záložného práva k nehnuteľnosti. V spise sa nachádza aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti medzi zmluvnými stranami Československá obchodná banka, a.s. a CaféRAZY s.r.o. a K. E. B. a A. B. na zabezpečenie pohľadávok záložného veriteľa voči dlžníkovi vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie zo dňa 25.8.2017 vo výške 130 000 eur. Predmetom zabezpečenia je rodinný dom a pozemok, ktoré záložca ako vlastník (CaféRAZY s.r.o.) na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa (ČSOB, a.s.) dáva záložnému veriteľovi do zálohu. Z kúpnej zmluvy medzi zmluvnými stranami CaféRAZY s.r.o. a kupujúcimi E. B. a A. B. vyplýva, že predmetom kúpy bol rodinný dom or. č. 3E, s. č. XXXX na parcele č. 1515/22 spolu s zastavanými plochami a nádvormi. Kúpna cena bola stanovená na 150.000 eur. Z faktúry č. 20170705 zo 7.7.2017 vyplýva, že obžalovaný zakúpil vstavanú kombinovanú chladničku, stenový odsávač pár, vstavanú umývačku riadu a indukčnú sklokeramickú dosku v celkovej hodnote 1332.00 eur. V spise sa nachádza príloha č. 1 ku kúpnej zmluve predmetnej nehnuteľnosti s tým, že záložná zmluva bola zriaďovaná s uvedeným zariadením. Napokon súd oboznámil znalecký posudok predložený svedkom JUDr. Jurajom Klačanom k stanoveniu všeobecnej hodnoty rodinného domu ktorý zadávala E. B. dňa 27.3.2017.

Súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne a dospel k nasledovným záverom:

Dňa 30.06.2021 sa v meste Prešov konala dobrovoľná dražba rodinného domu nachádzajúceho sa na Mlynskej ulici v Poprade – or. č. 3E súpisné č. XXXX s príslušenstvom, postavený na pozemku parc. č. reg. „C“ č. 1515/22 o výmere 73 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie s príľahlými pozemkami ktoré nehnuteľnosti pôvodne vlastnil obžalovaný A. B. so svojou manželkou. Tento predmet dražby vydražila G. H.. Dôkazom uvedeného bola predložená Notárska zápisnica pod č. N 1080/2021. Ďalej bolo hodnoverne preukázané, že tento dom až do jeho odovzdania poškodenej t. j. do 7.12.2021 obžalovaný s manželkou užívali. Túto skutočnosť okrem iného potvrdili svojimi podpismi osoby zúčastnené sa na odovzdaní predmetu dražby, a to predchádzajúci vlastník, vydražiteľka a zástupca dražobníka. Možno ďalej súhlasiť s preukázaním skutkovej okolnosti uvedenej v obžalobe, že v období od 30.9.2021 do 07.12.2021, kedy malo pôvodne dôjsť k odovzdaniu nehnuteľností vydražiteľke obžalovaný vymontoval presne označené zariadenie domu a odtiaľ ho vyniesol. Na základe tvrdenia samotného obžalovaného malo k tomu dôjsť tri alebo štyri dni pred vyššie označeným dátumom 7.12.2021. Išlo konkrétne o zariadenie rodinného domu pozostávajúce zo sklo - keramickej varnej dosky z kuchynskej linky v kuchyni na I. nadzemnom podlaží, odsávač pár – digestor, zabudovanú umývačku riadu, zabudovanú elektrickú rúru, vstavanú mikrovlnnú rúru, vstavanú chladničku s mrazničkou, z izby na I. nadzemnom podlaží zabudovanú vyhrievaciu krbovú vložku, z priestoru pod schodiskom na I. nadzemnom podlaží vstavanú skriňu, z kúpeľne na II. nadzemnom podlaží vstavanú skrinku pod umývadlom a z chodby na I. nadzemnom podlaží ovládaciu klávesnicu k zabezpečovaciemu zariadeniu a video – vrátnika. K tomu treba dodať, že obžalovaný odmontovanie a vynesenie uvedených vecí mimo domu nijakým spôsobom nespochybnil. Rovnako nebola ním spochybnená ani hodnota uvedených vecí. Celkovú vyčíslenú škodu zo začiatku spochybňovala svedkyňa – poškodená G. H., ktorá sa neskôr s hodnotou vecí na základe odborných vyjadrení v podstate stotožnila. Čo sa týka predmetných odborných vyjadrení z týchto vyplýva ďalšia skutočnosť, že v čase ich vypracovania (január 2022) boli uvedené veci používané po dobu štyroch rokov. Zo znaleckého posudku č. 148/2021 pre účely dobrovoľnej dražby sa v časti 2. Stanovenie východiskovej a technickej hodnoty pri popise stavby vyplýva, že v čase jeho vypracovania sa v predmetnom rodinnom dome nachádzali na I. a II. nadzemnom podlaží veci opísané v skutkovej vete obžaloby.

Tak ako to uviedol v záverečnej reči prokurátor, treba vyriešiť otázku, či predmetné hnutelné veci, ktoré obžalovaný preukázateľne vymontoval a z nehnuteľnosti vyniesol boli majetkom obžalovaného a jeho manželky, alebo poškodenej G. H.. K tomu súd uvádza, že predmet dražby vydražila na dobrovoľnej dražbe vydražiteľka G. H., v trestnom konaní v pozícii svedkyne – poškodenej. Predpisy civilného práva prisudzujú bezvýhradne vlastníctvo vydražiteľovi momentom príklepu. Príklep na dražbe je originálnym spôsobom nadobudnutia vlastníctva. Veci, ktoré obžalovaný vniesol do nehnuteľnosti, ktoré boli samostatnými vecami po spojení s inou vecou, prestali mať povahu samostatnej veci, ale stali sa súčasťou hlavnej veci. Inak vyjadrené, veci opísané v obžalobe sa namontovaním stávajú súčasťou rodinného domu a sú teda vlastníctvom vlastníka hlavnej veci. V konkrétnom prípade odo dňa 30.9.2021 sa stala vlastníčkou rodinného domu, príľahlých pozemkov a hnutelných vecí tam nachádzajúcich sa v deň príklepu na dražbe G. H.. Skutočnosť, že obžalovaný uvedené hnutelné veci, ktoré boli súčasťou rodinného domu demontoval a vyniesol povahu vlastníctva nemení. Inak vyjadrené, oddelením vecí od

hlavnej veci nenastáva žiadna zmena vlastníckych vzťahov. Nie je teda rozhodujúce, že obžalovaný odovzdal nehnuteľnosť v takom stave, ako ju nadobudol.

Keďže sa preukázalo, že uvedené veci boli odňaté z vlastníckej dispozície oprávnenej osoby, treba posúdiť, či nešlo o protispoločenské konanie.

Obžalovaný sa bránil tým spôsobom, že predmetom dražby boli výlučne nehnuteľnosti špecifikované v zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 25.8.2019 uzavretej medzi záložným veriteľom ČSOB, CaféRAZY s.r.o. ako záložcom a A. B. a jeho manželkou E. B. ako dlžníkmi. Z toho plynie záver, že dražbou realizovanou 30.9.2021 nemohlo dôjsť k prevodu vlastníckych práv k hnutelným veciam, ktorých krádež je obžalovanému kladená za vinu. A to z dôvodu, že k týmto záložným veciam nemal veriteľ zriadené žiadne záložné právo. S týmto tvrdením súhlasí nemožno.

K tomu súd uvádza, že tieto hnutelné veci boli určené na užívanie s hlavnou vecou, tým, že boli vbudované do hlavnej veci a zdieľali režim hlavnej veci, bez ktorej by hlavná vec nebola užívania schopná. Podľa tejto úvahy súdu, logicky nebol dôvod do zmluvy o zriadení záložného práva zakomponovať záložné právo na predmetné hnutelné veci, prípadne uzatvárať zmluvu o zriadení záložného práva k veciam hnutelným, zase len preto, že boli súčasťou hlavnej veci.

Na základe vyššie uvedených úvah dospel súd k spoľahlivému záveru, že obžalovaný sa zmocnil vecí jemu nepatriacich, napriek tomu, že si ich v čase zariadenia domu, (holobytu) zaobstaral zo svojich prostriedkov, čo v podstate preukázal. Zmocnením sa cudzej veci sa rozumie situácia, ak páchatel vec odníme z faktickej moci osoby, ktorá nad ňou túto moc má a tým vytvorí vo vonkajšom svete taký stav, ktorým skutočnému vlastníkovi fakticky znemožňuje dispozíciu s jeho vecou, pričom zároveň umožňuje výkon takejto dispozície pre seba. Zmocnením sa veci z cudzieho majetku je trestný čin krádeže dokonaný. Cudzou vecou sa rozumie taká vec, ktorá nepatrí páchatelovi vôbec. Týmito okolnosťami sa vyjadruje objektívna stránka trestného činu krádeže.

Konanie obžalovaného súd právne kvalifikuje ako prečin krádeže, podľa § 212 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona, pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu. Škodou sa rozumie ujma na majetku, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom. Malá škoda z trestnoprávneho hľadiska sa posudzuje v rozmedzí od 266 – 2660 eur.

Konanie obžalovaného je protiprávne. Bola ním narušená ochrana vlastníckych vzťahov pred neoprávneným zásahom zo strany iných osôb.

Subjekt prečinu krádeže je všeobecný. Páchatelom môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná fyzická osoba.

Čo sa týka subjektívnej stránky, vyžaduje si úmyselné zavinenie. V danom prípade obžalovaný podľa názoru súdu konal v nepriamom úmysle, ktorý je založený na vedomostnej zložke, ktorá je vyjadrená slovami „vedel, že...“ a na konštrukcii uzrokovania, ktoré je variantom vôle, odlišným od chcenia. Spôsobenie trestnoprávneho následku nie je priamym cieľom páchatela, ktorý svojim konaním sleduje iný cieľ. Avšak zároveň je uzrokován s tým, že realizácia tohto cieľa môže viesť k spôsobeniu tohto následku.

Ako vyplýva z dokazovania na hlavnom pojednávaní obžalovaný niekoľko dní pred odovzdaním nehnuteľností sa zmocnil vecí, ktoré boli oddelené od nehnuteľností a stali sa tak vecami hnutelnými. Tento postup obžalovaného zamedzil prvotnému prevzatíu nehnuteľností oprávnenu osobou, ktorá si všimla aj s pracovníkom povereným aukčnou spoločnosťou, že v objekte chýbajú veci uvedené v znaleckom posudku. Už vtedy sa vlastne zistilo, že došlo ku krádeži. Obžalovaný dostal „druhú šancu“ uviesť veci do pôvodného stavu, čo sa taktiež nestalo. Ak by obžalovaný konal tak ako sľúbil, i keď k dokonaniu činu došlo, mohol sa vyhnúť trestnému stíhaniu. Namiesto toho trval na tom, že veci naďalej patria jemu, čo sa snažil odôvodniť, že neboli predmetom záložného práva, čo sa však nepotvrdilo. Obžalovaný si uvedomil, že konal nesprávne a po zistení nezrovnalostí so stavom skutočným a predpokladaným mal zrejme úmysel svoj čin napraviť, následne na svojom konaní bezdôvodne zotrval argumentáciou, ktorá bola dokazovaním v tejto veci vyvrátená.

Obžalovaný A. B. je z miesta bydliska všeobecne hodnotený. Bol jedenkrát súdne trestaný na základe trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/42/2021 z 15.10.2021 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona dokonaný dňa 2.8.2018, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podmienčne na 1 rok so skúšobnou dobou, právoplatný 11.11.2021. V prejednávanej veci sa skutku dopustil v rozmedzí od 30.9.2021 do 7.12.2021, teda v skúšobnej dobe odsúdenia 5T/42/2021. V časovom intervale od 19.4.2019 do 4.7.2022 sa dopustil a bol postihnutý 6-krát za priestupky v oblasti dopravy.

Súd pri úvahách o treste vzal do úvahy zásady ukladania trestov uvedených v ust. § 34 Trestného zákona. Musí dbať na zákonné kritériá individuálnej ako aj generálnej prevencie. Musí prihliadať aj na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, zabezpečiť čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Taktiež na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného súd poľahčujúce a ani príťažujúce okolnosti nezistil. Pokiaľ by ukladal trest odňatia slobody, tento by musel byť s prihliadnutím na § 49 ods. 2 Trestného zákona nepodmienečný. Súd však takto nepostupoval, tento druh trestu by bol pre obžalovaného neprimerane prísny. Súd zistil, že obžalovaný je účastníkom mnohých civilných a exekučných konaní, pričom ako uviedol, bol v rámci konkurzu oddlžený, dlhy nemá, pracuje s príjmom 1.000 eur mesačne, stará sa o rodinu, manželka je na materskej.

Súd uložil obžalovanému samostatný alternatívny peňažný trest, vzhľadom k tomu, že súd obžalovaného odsudzuje za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosti nápravy páchatel'a nepovažuje za potrebné uložiť trest odňatia slobody. V danom prípade ide o menej závažnú trestnú činnosť, vzhľadom na osobu páchatel'a je predpoklad, že na jeho prevýchovu budú postačovať miernejšie nástroje trestnoprávnej represie. Predpokladaný príjem obžalovaného vedie k úvahe, že trest by mohol byť zrejme vymožiteľný. V prípade, že by obžalovaný výkon trestu mohol úmyselne zmariť, súd uložil primeraný náhradný trest odňatia slobody, teda hrozba nepodmienečného trestu existuje.

Súd zároveň rozhodol aj o náhrade škody, keď zistil, že nárok poškodenej bolo včas a riadne uplatnený, riadne špecifikovaný, a preto bol priznaný v plnom rozsahu. prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, a to do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.